63ste Jaargang No. 5074 — DAGBLAD — Zaterdag 29 Maart 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.
REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8, Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.
Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14 Oranjestad: tel. 38.

Warren Austin haalt de Kastanjes uit het vuur

In Moskou verwijzing naar commissies

Spaak kreeg motie van vertrouwen

WARREN AUSTIN VOOR DE VERENIGDE NATIES.

Uiteenzetting der Noordamerikaanse buitenlandse politiek.

Warren R. Austin, Noordamerikaanse vertegenwoordiger bij de Verenigde Naties verklaarde aan dit lichaam dat Trumans plan om Griekenland en Turkije te helpen de totalitaire pressie te weerstaan, een gevolg is van de politiek der Noordamerikanen om hun macht te gebruiken teneinde de beginselen van het Wereld Handvest te ondersteunen. Hij legde er de nadruk op dat de Verenigde Staten het recht eerbiedigen van alle landen dat regerings-stelsel te kiezen dat hun goeddunkt, zolang de keuze maar vrijelijk gedaan is en niet een gevolg is van intimidatie van een of andere zijde en zolang deze landen zich niet inlaten met de rechten van andere landen en de vrijheid van andere volken. Warren Austin verklaarde verder dat het hulp-program aan Turkije en Griekenland een rechtsstreeks gevolg is van de buitenlandse politiek der Verenigde Staten. Deze politiek is het instituut „der Verenigde Naties te versterken en de opbouw van de collectieve veiligheid te helpen bevorderen. De hulp aan Griekenland en Turkije zal volgens Austin „een van de meest belangrijke daden zijn om deze steun aan de Verenigde Naties te verlenen. Austin verklaarde verder dat de hulp aan de twee landen, tezamen met een doeltreffend optreden van de Veiligheidsraad inzake de incidenten bij de Noordgrens van Griekenland, „de zaak van de vrede in belangrijke maten zullen bevorderen". De boodschap van President Truman aan het Congres had niet enkel betrekking op Griekenland en Turkije toen hij sprak over toestanden in de wereld die de veiligheid van de Verenigde Staten bedreigen. Hij zeide enkel dat de toestand in Griekenland en Turkije een van de factoren zijn die de veiligheid van Amerika bedreigen. De Verenigde Staten hebben nu de eerste stoot gegeven aan de Verenigde Naties en zij verlangen dat er belangstelling voor hun optreden zal bestaan bij de andere leden. Na wederom op de noodtoestand in Griekenland en Turkije gewezen te hebben zeide Austin: Wij zien uit naar de dag waarop de Verenigde Naties deze zaken zelf zal kunnen ter hand nemen. Het is daarom noodzakelijk dat deze organisatie actieve belangstelling toont in alles wat vereist wordt voor het herstel van de stabiliteit het keren van de bedreigingen van aggressie en het voorkomen van bedreigingen tegen de onafhankelijkheid van een der leden"

(Lake Success, (AP) 28.3).

Mode van Parijs op de hoed.

GARDNER

Nieuwe Noordamerikaanse Gezant in Londen.

SAMENVATTING VAN MARSHALL

Marshall gaf een samenvatting van de moeilijkheden die hij naar een speciale commissie wil verwijzen. Hierover zal dan morgen een beslissing vallen. Het lijkt er op dat zijn voorstel er door komt.

Het eerste punt is, de samenstelling als een economische eenheid.

Hierop kwam de opmerking van Molotov dat de herstelbetalingen hierbij ook nader dienen te worden beschouwd.

Ten tweede het beeien van het niveau van de industrie in Duitsland.

Hierbij moet ook worden nagegaan of er voor de Sovjets uit de scheepvaart van het Westen herstelbetalingen mogelijk is.

Ten derde: vorm van Duitse regering.

Bij de verdere besprekingen wees Molotov er op, dat een land a's Turkije pas in de laatste dagen van de oorlog er toe overging, om de oorlog te verklaren, terwijl andere landen gedurende veel langere tijd in oorlog waren met Duitsland. Bovendien verweet hij Rus'and, dat het tijdens de oorlog Duitsland zou geholpen hebben. Hij is er niet voor, dat allen tot de vredesconferentie worden uitgenodigd, landen als de Philipijnen en Paraguay kan men niet op één lijn p'aatsen met andere landen die daadwerkelijk vechten.

De tactiek van Marshall schijnt te zijn de conferentie over het dode punt heen te helpen door vast te stellen dat de beslissingen over der drie hoofdpunten moeten genomen worden vóór 2 April. (Moskou, (AP) 29.3).

MOLOTOV.

Naast de drie punten van Marshallhad Molotov nog een vierde punt te p'aatsen, hij wilde niet slechts de quaestie van het zien van Duitsland als één economisch geheel behandeld zien in, een commissie tezamen met de quaes- over de mogelijke verhoging van de industrie mogelijkheden van Duitsland en de quaestie over de regeringsvorm, doch ook verlangt hij de ontwapening van Duitsland aan de ondercommissie in studie te geven als punt nummer vier. (Moskou, (AP) 29.3).

MOTIE VAN VERTROUWEN VOOR SPAAK.

De Belgische Senaat nam met 152 tegen 7 stemmen een motie van vertrouwen in de regering van Spaak aan. Dit geschiedde na een tweedaags debat over de regeringsverklaring van Spaak. Socialisten en de Sociale Christen Partij keurden het regeringsprogram goed, terwijl de liberalen tegen de regering stemden en de Communisten zich van stemming onthielden. In totaal onthielden zich 17 leden. Woensdag heeft de Kamer van Afgevaardigden met 48 tegen 13 stemmen aan de regering een motie van vertrouwen in de regering uitgebracht, waarbij 22 leden zich van stemming onthielden (Bruseel, (AP) 28.3).

VORDERINGEN DER REBELLEN IN PARAGUAY.

De omroep der rebellen in Paraguay riep rond dat de opstandelingen de post „El Rosario", vijftien mijl ten Noorden van Asuncion, naderen. De rebellen trekken naar de hoofdstad op.

Het radiostation „Voz de la Victoria" meldde: „De opstandelingen onder leiding van kolonel Alfredo Ramos hebben de eerste georganiseerde weerstand van de zijde der regeringstroepen ondervonden. Alles wijst er op dat de regeringstroepen er hoge prijs op stellen om de post El Rosario te behouden. De regering zond versterkingstroepen over de rivier. Deze worden voortdurend door vliegtuigen der opstandelingen bestookt.

Een correspondent wist te melden dat reiziegers die uit Asuncion kwamen vertelden dat Moriñigo klaar staat om af te treden en het land te verlaten en dat hij waarschijnlijk zal uitwijken naar de stad El Salto in Uruguay. Het Uruguayese Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft echter verklaard dat er tot nu toe geen aanvrage is binnengekomen. Tevens werd vanwege het Ministerie verklaard dat toestemming, om Uruguay binnen te gaan, indien verzocht, zal worden verleend op grond van het asyl-tractaat dat practisch tussen alle landen van Zuid-Amerika bestaat (Buenos Aires, (AP) 28.3).

OPSTAND IN PARAGUAY.

Onbevestigde berichten, die later toch bevestiging kregen, vertellen, dat de regerings-troepen succes hadden en de plaats Tacautie innamen. De berichten komen van het leger te velde. (Asuncion, (AP) 28.3).

IRAN WIL HERSTELBETALINGEN.

Uit Moskou wordt gemeld dat Iran heeft laten verklaren dat het bij de vredesconferentie herstelbetalingen van Duitsland zal eisen ten bedrage van 955 millioen dollars. De ambassadeur van Iran, Prins Mozaferr Firouz verklaarde terzelfdertijd dat hij van de vier Ministers van Buitenlandse Zaken persoonlijk verzekering heeft ontvangen dat zij het verzoek van Iran om deel te nemen aan de vredesconferentie, zullen steunen. Firouz legde „geheime" documenten over om Irans verzoek deel te mogen nemen aan de vredesconferentie te steunen, vermoedelijk het voorbeeld van de Grote Vier opvolgend, die sinds zij in Moskou bijeenkwamen, al maar door geheime documenten ter tafel hebben gebracht (Moskou, (AP) 28.3).

CONSTANTINE TSALDARIS

van Griekenland.

...INDIEN..

George H. Earle, voormalig diplomaat en Gouverneur van Pennsylvanië verklaarde aan het Comité voor on-Amerikaanse activiteiten van het Huis dat indien de Verenigde Staten de atoombom niet hadden gehad, Rusland **thans van heel Europa en Azië** meester zou zijn. Earle zeide dat in zulk een opmars van de Sovjet Zweden, Zwitserland en Spanje „eilanden van weerstand" zouden zijn (Washington, (AP) 28.3).

DE PALESTIJNSE QUAESTIE VOOR DE V.N.

Uit welingelichte bron wordt vernomen dat de Verenigde Staten aan Groot Britannië hebben doen weten dat dit eerste land geen bezwaar heeft het probleem van het mandaat over Palestina aan een speciale zitting van de Vergadering der Verenigde Naties voor te leggen. Men vermoedt dat hierdoor de laatste hinderpaal voor de biezondere zitting uit de weg is geruimd en dat Groot Britannië nu spoedig zal volgen met een memorandum, waarbij aan het secretariaat verzocht wordt om vijf leden te polzen. Er is een meerderheid van 28 leden nodig om te besluiten tot een speciale zitting (Lake Success, (AP) 28.3).

BRITS MATERIAAL AAN GRIEKENLAND.

De Britse ambassade te Athene maakte bekend dat goederen van het Britse leger en de Raf tot een bedrag van anderhalf millioen pond sterling aan de Griekse regering zijn overgemaakt bij een tussen deze twee landen gesloten overeenkomst (Athene, (AP) 28.3)

NIEUWE HOGE COMMISSARIS VOOR INDO-CHINA.

Emile Bellaert, de nieuwe Franse Hoge Commissaris voor Indo-China vertrok heden per vliegtuig uit Parijs met bestemming Saigon (Parijs, (AP) 28.3).

VREDE MET OOSTENRIJK.

Van de 55 artikelen in het ontwerp voor een vrede met Oostenrijk zijn er tot dusver nog slechts 24 aangenomen (Moskou, (AP) 29.3).

REGEN.

Het regende gisteren zo hard in Engeland, dat het wel een mist leek. Juist moest de „steeple chees" verreden worden, doch het was niet mogelijk verder te zien dan een kwart mijl (Aintree, (AP) 29.3).

BUITENGEWONE VERGADERING.

Engeland zal een buitengewone algemene vergadering vragen van de Verenigde Landen om de quaestie Palestina te bespreken Tegenstand verwacht men slechts van de zg. Arabische landen (Londen, (AP) 29.3).

BOM OP HAVANA.

Een bom ontplofte in de straten van Havanna, heel de beneden stad raakte in verwarring. De politie stelt een onderzoek in. (Havanna, (AP) 29.3).

HONGER IN DUITSLAND.

Uit Essen meldt men dat 4000 mijnwerkers deelnamen aan de demonstraties te Dortmund. (Essen, (AP) 29.3).

GRAANCONFERENTIE.

Op de conferentie te Londen inzake de voorziening van meel, weigerde Argentinië deel uit te maken van de internationale graan overeenkomst die op die conferentie tot stand kwam. Er was verzet tegen deze overeenkomst. Rus'and is niet onder de voorstemmers. De Times wees op de noodzaak van een dergelijke overeenkomst tot regeling van de prijzen. (Londen, (AP) 29.3).

GRUWELBOEK.

Wat de masseur vertelt.

Felix Kersten, een masseur uit Finland, publiceerde te New York een boek over alles wat hij te weten kwam als masseur van Himmler, Von Ribbentrop, Ley, Hess en andere nazies. Volgens getuigenis van Kersten slaagde Heiden, een anti-nazie, er in duizenden slachtoffers van de Duitse barbaren in Zweden, Zwitserland in veiligheid te stellen. Als Hitler gewonnen had, dan zou Duits de officiële voertaal van Nederland geworden zijn. Engels en Russisch zouden meteen verbannen worden. Het Nederlands, tegelijk ook met het Deens, Noors en Fins, zouden nog tientallen jaren geduld worden. De Nederlanders zou men als wraak tegen hun verzet naar Polen overbrengen; ze zouden kunnen wonen tussen Boeg en Weichsel. Het Nederlands kapitaal zou aan het Reich vervallen, en verder onder de S.S. verdeeld worden. De S.S zou een Nederlandse provincie stichten. De Prinsen en Prinsessen zouden na een monsterproces in Berlijn voor het keizerlijk paleis terecht gesteld worden onder de beschuldiging van decadentie, hoogverraad.

Het boek is bij een verantwoordelijken uitgever uitgegeven en gestaagd met documenten (Aneta 28.3).

het nieuws van vandaag

Gisteren stuurde men de speech van Warren Austin, den Noordamerikaansen vertegenwoordiger in de Veiligheidsraad, reeds de wereld rond, doch het was niet ná, doch vóór de lezing, dat reeds duidelijk werd, dat hij de man zou moeten zijn, die „de kastanjes uit het vuur moet halen". Hij zal de openlijke strijd moeten aanbinden met de Russen. Men levert schijnbaar liever slag daar in New York dan wel op de conferentie van Moskou. Molotov lokte daar Marshall uit zijn tent, door te gaan praten over Turkije, een land, „dat pas de laatste dagen van de oorlog er toe overging om dan ook maar eens mede te doen en de oorlog ging verklaren; een land, dat", zeide hij, „Duitsland onder de oorlog hielp." Wat hij er niet bij zeide, was: „En dat jullie Marshall c.s. nu gaan helpen". Marshall zweeg stil, lachte niet, maakte geen opmerking, vertelde bv. ook niet, dat Molotov schijnbaar van de agenda wilde afwijken.

Marshall zijn strategie doorgevoerd. Hij verwijst drie punten naar een sub-commissie, maar een sub-commissie, die klaar moet komen op 12 April.

Punt **één** is: hoe beschouwen we Duitsland economisch als een eenheid?

Punt **twee**: hoe kunnen we de industrie van Duitsland opvoeren en steekt daar voor zover het de staal-industrie betreft, geen oorlogsgevaar in?

Punt **drie**: hoe moet de regeringsvorm van Duitsland zijn?

Bij punt één had Molotov de opmerking, dat hieronder ook de herstelbetalingen moeten vallen; zijn vierde punt is — Beschouwing van de ontwapening van Duitsland.

Vandaag valt de beslissing over deze agenda voor de subcommissie en kunnen de heren verder doorvechten over Oostenrijk en de activa van dat landje. Iran als goed vriendje van Rusland schijnbaar komt ook om herstelbetalingen vragen. Er is een sensatie-boek verschenen over het gepraat der nazies als ze gemasseerd werden, die het geloven wil, gelove het.

In Nederland wordt knap gesmokkeld en men probeert het ook van Duitsland uit. De kamers van de Zuiderburen van Nederland waren twee dagen lang vol van debat en het resultaat was, dat Spaak zijn motie van vertrouwen heeft. De Rus schijnt te commanderen over de communisten, hier ook deden de communisten het zelfde als in Frankrijk niet medestemmen, hetzelfde systeem van niet meedoen.

Op Curaçao kwam een eind aan een jaar in onze parlementaire geschiedenis. Er waren geen nabeschouwingen. Ook wij zullen ons er nu van onthouden. Wel is duidelijk geworden, dat de nieuwe Staten — als ze nog nieuw mogen heten — niet constructief waren: het peil der vergadering was erbarmelijk laag. Hoe jammer voor Curaçao.

Slotzitting der Staten

Statenvergadering 28 Maart.

Aanwezig de heren Plantz, ondervoorzitter; neven Jonckheer, Doctoren Da Costa Gomez en Maal; Mr. Henriquez, Römer, Eman.

De vergadering ving aan om twintig minuten over acht. De agenda was: ingekomen stukken en sluiting van het zittingsjaar.

De stichting Prinsenhof uit Delft vroeg medewerking van de Staten om het doel te bereiken, waarvoor deze stichting werkt.

De lijsten behelzende de personeelstaat bij Landsradiodienst, alsmede de inventaris der magazijnen van dat departement, werden den Staten overhandigd. Gelijk men weet geschiedt zulks op verzoek des heren Gerharts.

Het werd aan de commissie van onderzoek in deze materie, bestaande uit de heren Maal, Da Costa Gomez en Henriquez overhandigd voor nader onderzoek.

De herbenoeming van de heren Desertine en Plantz, respectievelijk als voorzitter en ondervoorzitter was een der ingekomen stukken, benevens een uiteenzetting van het protocol van de opening der Staten. De personeelvoorziening van „Rustoord" verbetering eisend, werd in een brief van den Gouverneur toegelicht, waarbij Hij de nu mogelijke oplossing aanbood, daarbij opmerkend:

„Hij zou daarbij willen opmerken, dat aan religieuze verplegers uiteraard kan gevraagd — hetgeen ook wel onvermijdelijk zal blijken — geschikte inheemse krachten op te leiden, die medewerking kunnen verlenen. Daar in alle takken van onderwijs en verpleging leken en religieuzen samenwerken, schijnt hem daartegen ook ten onzent, zowel op „Rustoord" als in het gesticht voor jeugdige personen, geen overwegend bezwaar."

PLANTZ

Oude en nieuwe ondervoorzitter.

Een brief meldde het standpunt van den Gouverneur om ter uitvoering van grote werken, ook het nageslacht mede te laten betalen door het uitschrijven van leningen.

Een verzoek van schutters, die geen vergoeding kregen, daar zij afgekeurd werden tijdens de oorlog, zal door de Staten naar den Gouverneur worden opgezonden met het verzoek te vernemen, waarom, indien deze zaak nog niet geregeld is, men nog niet begonnen is deze quaestie op te lossen.

Op verzoek van den Gouverneur bedankte de ondervoorzitter den leden en nadat de notulen staande de vergadering waren voorgelezen, had Curaçao weer een jaar aan zijn parlementaire geschiedenis toegevoegd.

DIMITROV

Minister-President in Bulgarije, vroeger beklaagde in Berlijn.

KONJEV

Nieuwe opperbevelhebber van het Russische leger.

CURAÇAO

WIJKVERPLEGING VAN HET WIT-GELE-KRUIS.

Kantoor overdag: Hendrikplein 9: van 8 tot 16.30 uur, tel. 1836.
Nachtdienst Punda:
31 Maart tot 6 April Zuster Parker, tel 5412
7 April — 13 April Zuster Langemeyer, tel. 5412.
14 April tot 20 April Zuster Parker, tel. 542.
21 April tot 27 April Zuster Langemeyer, tel. 5412.
Nachtdienst Otrabanda:
31 Maart — 6 April Zuster Kerkhoven, tel. 2341.
7 April — 13 April Zuster Poels, tel. 5172.
14 April — 20 April Zuster Kerkhoven, tel. 2341.
21 April — 27 April Zuster Poels, tel. 5172.

TELEGRAM.

We mochten de text van het volgende telegram ontvangen:
„Gouverneur van Curaçao Willemstad
Maandagavond in PCJ programma spreekt oud-CPM-ingenieur Jonkheer De Graeff namens der opbouw over Betekenis Hato en Brugplan.
Wereldomroep v.d. Walle."

VOORZITTER STATEN TERUG.

Gisteravond is met een KLM-vliegtuig uit Nederland terug gekeerd de Heer Dr. Desertine, voorzitter van de Saten van Curaçao, die voor een kort verblijf in het moederland vertoefde.

HET IDEAAL VAN BENEDICTUS IN WEST INDIE.

Over heel de wereld houdt men herdenkingsplechtigheden in verband met het veertiende eeuwfeest van de dood van de Vader der monniken Sint Benedictus.

Zijn ideaal wordt óók in West Indië nagestreefd.

Op Trinidad kent men de Mount Saint Benedict, waar Nederlandse Vlaamse en Engelse paters het ideaal van Benediktus ook in de twintigste eeuw trachten te verwezenlijken." De gasten goed ontvangen" heeft Benedictus gezegd, wel, velen weten op Curaçao, dat toen zij daar aankwamen op de Mount Saint Benedict de prior hen zeer hartelijk heeft welkom geheten in zijn gasten-kwartier. Het is nog geen grootse abdij daar op Trinidad, doch het bericht gaat, dat de priory nu een zelfstandige abdij zal worden. Het werk der Paters is bekend, zij hebben hun landbouw en hun werkplaatsen speciaal de bijenteelt is zo goed, dat ze hun woning onder een speciaal merk in Engeland op de markt hebben kunnen brengen. Het werk der paters was onder de oor'og zeer moeilijk, daar men geen werkvolk kon krijgen. De mensen liepen weg naar de basis van de Amerikanen waar werk in overvloed was te krijgen tegen zeer goede betaling.

De Paters deden ook mee aan de Directe Zielzorg zoals in plaatsen als San Fernando, waar zij als kapelaan werken.

Na de oorlog zijn er uit Nederland weer nieuwe monniken aangekomen zodat we hopen, dat zij het werk met nieuw enthousiasme kunnen aanvatten vooral, ook het mooie werk van een eigen seminarie voor Trinidad, een taak die de Dominicaanse aartsbisschop van Trinidad aan hen opdroeg.

Ook in Caracas kent men de paters Benedictijnen, daar bouwden zij op een der heuvels buiten het centrum van de stad het klooster San Hosé de Avila, zij verspreiden er de St. Jozef-devotie, en waren ook werkzaam aan de verbetering van de jeugd.

HELPT HET GEBREKKIGE KIND.

Het Bestuur van de Stichting voor Gebrekkige Kinderen is een Zegelactie begonnen onder het motto:

„Het gezonde kind helpt het gebrekkige".

De hoofdgedachte is dat de gezonde kinderen zich iets ontzeggen om de gebrekkige te helpen. De beoefening van de naastenliefde, van jongsaf geleerd, is een goede leidsman voor het verdere leven.

Daar de kinderen het gemakkelijkst te bereiken zijn op de scholen, heeft het Bestuur een verzoek om medewerking gericht aan alle Hoofden van de Scholen te Curaçao.

De prijs van de Zegel is 10 ct., zodat ieder kind in staat wordt gesteld een offertje te brengen.

Ouders, gij die de schakel vormt tussen de school en Uw kind, spoort Uw kinderen aan tot deze goede daad.

Wij zijn er van overtuigd dat de gezonde jeugd van Curaçao spontaan zal helpen, met Uw aller medewerking. Wij rekenen op U allen om deze actie te doen slagen.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Benoeming: F. C. Lojuez, tijdelijk 1e Luitenant der Infanterie bij de Schutterij tot 1e Luitenant der Infanterie bij de Schutterij; Mej. M. M. Pinedo tot tijdelijk hulpverpleegster bij de Zuigelingenzorg op Curaçao; N. Dorenberg tot tijdelijk technisch-ambtenaar bij het Departement van Openbare Werken, alhier; A. J. C. Krafft, Doctor in de Letteren en Wijsbegeerte tot tijdelijk onderwijzer 1e klasse categorie B., tevens waarnemend Hoofd van de openbare Emmaschool voor G.L.O.B. op Curaçao; A. W. N. Goetze tot adjunct-commies in vaste dienst op het Gezaghebberskantoor op Aruba.

Overplaatsing: J. R. Voges, hulpmonteur bij de Landsradio- en Telefoondienst op St. Maarten N.G., naar Curaçao.

Bevordering: W. S. van Meeteren, tijdelijk adjunct-commies ter Administratie van Financiën, tot tijdelijk assistent-accountant, alhier; F. J. Pijpers, tijdelijk 1e Luitenant der Infanterie bij de Schutterij tot 1e Luitenant der Infanterie bij de Schutterij.

Eervol ontslag aan: Ds. H. W. Eldermans, predikant bij de Verenigde Protestantse Gemeente op Curaçao op zijn verzoek, ingang 4 Augustus 1947; Mr. J. W. M. Ellis, tijdelijk adjunct-commies ten Parkette van den Procureur-Generaal, alhier, op zijn verzoek; Mej. N. van Meeteren, klerk ten kantore van den Gezaghebber van Aruba op haar verzoek.

Toelating: Mej. G. A. Libanon tot de oefening en de verloskundige practijk in het Gebiedsdeel Curaçao; C. J. Wijnberg, arts, tot de oefening van de geneeskunst in Curaçao.

Voogdijraad op Curaçao: Eervol ontslag aan: S. Beunders als plaatsvervangend lid van het Voogdijraad op Curaçao, op zijn verzoek.

Benoemd tot plaatsvervangende leden: J. Ledder en P. T. S. Krafft.

Raad van Toezicht op de Curaçaose Postspaarbank. Benoemd tot lid J. M. J. Ellis.

De Gouvernements-Secretaris,
F. J. J. Corver.

BURGERLIJKE STAND. STADSDISTRICT.

Bevallen op Maart:
17 Alberto, Sixta Marietta d; 20 de Jong, Constancia echtg. v. Weert, A. A. z; 17 Flores, Lolita echtg. v. Jurado, L. d; 18 Maria, Maria Elaiza echtg. v. Henriquez, F. z; 20 Maria, Eugenia Leopoldina echtg. v. Woods, N. N. z; Febr. 1 Lo-Fo-Wong, Renaldina Cornelia Hélène z; Mrt. 22 de Jesus, Engracia de Jesus echtg. v. Kong, Chai z; 20 Ferrero, Remonda Madrona echtg. v. Coleo, J. J. z; Zieck, Carmen z; 19 Hooi, Clisma Maria z; 24 Cicilia, Amanda Dorothea echtg. v. van Doorn, R. R. S. z; 23 Brathwaite, Iris Adinah echtg. v. Sproest, J. F. A. z; 22 Martha, Barbolina Martina d; 24 van Dinter, Anna Marcolina echtg v. Rog, E. A. d; 21 Garcia, Pilar Maria echtg. v. Burleson, A. W. E. z; 23 James, Mildred Elaine echtg. v. Daniel, A. E. d; 21 Pijpers, Aurora de Lourdes echtg. v. Booi, Th. H. d; 22 Mc Intosh, Sophia Rebecca echtg. v. George, J. H. F. z; 8 Campbell, Dorothy Louisa d; 15 Marchena, Onorma Francisca echtg. v. Alders, A. P. R. z; 16 Hernandez, Consuela Evarista d; 25 Gibbes, Cynthia Euranie echtg. v. Lindo, E. V. z; Rosario, Zenaida echtg. v. Martina, F. P. z; Grevenstette, Maria Hendrika echtg. v. Schlag, A. J. W. d; Scharbaai, Leonora Huberta echtg. v. Muskus, J. W. d; 26 Labree, Gina Ettie echtg. v. van Wijnen, D. J. z; 24 Hodge, Mabel Cecilia Gumbs echtg. v. Brug, M. J. d; Pinedo, Maria Salvarina d.

Ondertrouwd op Maart:
21 Tweeboom, Frederik Hendrik en Krijgsman, Manta Adriana; 27 Capello, Abram Alfred en Horsmans, Johanna Maria; Matthew, Sylvester en Hanley, Lucy Ann; Vinck, Viviani Cristóbal en Lovera, Zoila Dolores; Telemaque, Nahum Morris en Richardson, Louisa Helena; Quast, August Cornelis en Pijpers, Maria Teresa; Daniel, George Alexander en Evelyn, Maud Theodosia; Winklaar, Concepción Pablo en Marten, Asela Maria; Smith, Arthur Esmon en Joseps, Amalia.

Getrouwd op Maart:
26 Ersilia, Odulio Abat en Elizabeth, Anastacia Maria; Bloemink, Albert en Scott, Lorna Ruth; 27 Parker, John Robert en Pacquette, Madeleine Mabel; Alexander, Lionel Samuel en Schiff, Olga Marguerite Hélène.

Overleden op Maart:
13 Almary, Geronimo Emiliano echtg. v. Rasmyn, P. 45 j.; 17 Silverie, Johannes Cantius echtg. v. Cyntje, M. M. 76 j.; 19 Felies, Judith Margarita 7 mnd. Martha, Arturo 28 j.; 20 Stasia, Johannes Maria 3 mnd.; 23 Peter, Paulina Migonette echtg. v. Adrien, S. 42 j.; 24 Jamanica, Hilbert Simon 1 j.

TWEEDE DISTRICT.

Bevallen op Maart:
7 Leonora, Toribia Libiana echtg. v. Jennie, A. B. d; 14 Gumbs, Athalie Wilhelmina d; 12 Scholtz, Toribia Libiana echtg. v. Vlijtig, J. F. z; 14 Iltes, Margarita Maria echtg. v. Apostel, F. S. z; 18 Reinita, Serita Saturniana echtg. v. Adelina, R. C. z; 17 Paulina, Petra Leonita echtg. v. Pieternella, R. C. z; 14 Juliana, Matilda Martina z; 17 Petronella, Agnes Martina echtg. v. Pinnafort, J. M. d; 18 Sirvania, Johanna Valencia echtg. v. Francisca, P. A. d; 15 Decaster, Carmen Margarita echtg. v. Streden, F. d; 20 Dorant, Gloria Cecilia echtg. v. Raphaela, E. C. d; 18 Eurelia, Bregita Simonia echtg. v. Lacroes, A. P. d; 19 Kersilino, Maria Bartolomea echtg. v. Brunken, J. G. z; 19 Vega, Mercedes Elisa echtg. v. Roaales, R. z; 20 Curiel, Cecilia Guadalupe z.

Ondertrouwd op Maart:
17 Bernabela, Alvaro Cornelis met Lucia, Ulinita Cecilia; 19 Agata, Charles Gilberto met Mauricia, Altagracia Petrosinia; Stewart, Raymond Stratford met Jansen, Eulalia Virginia.

Overleden op Maart: 19 Niebe, Maria 71 j.

Passietijd

ZATERDAG IN DE PASSIEWEEK.

O Crux, ave spes unica
Hoc passionis tempore.
Piis adauge gratiam
Reisque qdele crimina.

Kruis, enige hoop, wees gegroet
In dezen heil'gen lijdenstijd.
Vermeerder den Vromen Gods gunst
En delg aller zondenschuld uit.

Vrucht van het lijden! Onze Heer en Heiland heeft het lijden vergeestelijkt en het een betekenis gegeven. Het is voor Hem „de prijs der verlossing".

De mensenzoon is immers niet gekomen om zich te laten bedienen, maar om te dienen en „Zijn leven als losprijs voor de velen te geven" (Marc. 10, 45). Wij zijn door het Heilig Doopsel „in Zijn Dood ondergedompeld" (Rom. 6, 3). Wij lijden dus Zijn lijden mede en geven aan ons lijden dezelfde betekenis als Hij: het staat in dienst der verlossing. Wel is het werk van onze verlossing met het offer op Golgotha voltooid: maar het moet in het onbloedig offer van de Heilige Mis en in de lijdenslast van eenieder van ons voortleven.

Lijdende, „vullen wij aan in ons vlees, wat aan het lijden van Christus nog ontbreekt", en wel „voor het lichaam van Christus, de Kerk" (Col. 1, 24). Ons lijden is medeverlosserschap van de wereld, van de zielen. En omdat wij de mensen, de zielen, onze eigen ziel beminnen, daarom beminnen wij het verlossende lijden. „Als ik aan het kruis verheven zal zijn, zal Ik alles tot Mij trekken." Vele gedoopten worden door hun kruis verminkt, verliezen hun geestelijke veerkracht, worden gebroken mensen, zwak in het geloof. Onkoninklijke Christenen, die zich door den Gekruisigde niet laten omhoogtrekken en verheffen! Zij begrijpen het „aan het lijden van Christus mogen deelnemen" (1 Petro. 4, 13) niet. Zij begrijpen ook Paulus niet, als hij bij alle tegenspoed overvol is van vreugde (11 Cor. 7, 4).

Christelijk lijden betekent: door het kruis groeien, groot worden, vruchtbaar worden. „Als Ik aan het kruis verheven zal zijn, zal Ik alles tot Mij trekken". Dat geldt ook voor ons.

Ook als het leven ons bedrogen heeft, arbeiden wij voort. Ook als ons leven niets anders is dan arbeid en zorgen, zijn wij er tevreden mede. Ook als wij bemind en gegeven hebben en daarvoor ondank oogsten, laten wij ons niet overwinnen, maar verheffen ons boven alle wisselvalligheden, teleurstellingen en bitterheden. Door het kruis groeien! Dan trekken wij alles tot ons, op de eerste plaats het welgevallen, de genade en de zegen van God! Daartoe is ons het kruis op onze levensweg medegegeven, opdat wij eraan verheven worden en alles tot ons trekken. In het kruis is het heil!

PALM-ZONDAG.

Morgen worden in onze kerken de palmen gewijd. Laat ieder huisgezin zorgen een palmtak te gaan halen, opdat men daarvan een kruis kan vlechten.

ZOUTPANNEN.

Een ritje naar de zoutpannen is nog al riskant. Men moet de weg kennen, want juist daar, waar hij effen en hard lijkt, is hij niets anders dan een dikke pekelbrei met korst, waarin men met de auto onherroepelijk vastraakt. Ofschoon men op Slachtbaai ook zout gaart, verstaat men toch onder „de" zoutpannen altijd die van het Flamingo-meer in het Zuiden. Het zijn er drie, de Oranje- de Witte-, en de Blauwe Pan, waarvan de Witte de beste is.

Reeds vanouds heeft Bonaire een naam gehad als zoutproducent, hoewel de qualiteit nimmer geroemd is. Hoofdzakelijk in tijden van oorlog — zoals ook gedurende de afgelopen oorlog — wanneer enkele zoutmarkten zijn afgesneden, bloeit de industrie op om daarna wederom geheel in verval te geraken. Bovendien hebben de naburige landen en eilanden zich vooral in de laatste tijden van eigen pannen voorzien, en hoge invoerrechten gezet op vreemd zout.

Het procede is vrij eenvoudig. Het Flamingo-meer is een ondiep sterk zouthoudend water met ongelijke bodem. Als zon en wind het water gedeeltelijk doen verdampen, wordt het resterende overzadigd, en zet een harde laag zout af. Soms verdampt het water op enkele plaatsen geheel en al, zodat het zout er maar voor het opscheppen ligt.

Voorzien van een bareta — een lang zwaar breekijzer — en een kruiwagen begeven de gaarders zich in het meer, breken de zoutkorst stuk, en laden met hun handen de puntige brokken op de kruiwagen. Is die vol, dan wordt hij door het water heen naar de oever gebracht en geledigd. Iedere arbeider heeft zijn eigen zoutheuvel.

Men werkt er in de week en blijft al die tijd in het Zuiden wonen. In loodsen en gewezen slavenhutjes, die wat opgelapt zijn brengt men de nachten door.

Het werk zelf is biezonder zwaar. De scherpe pekel bijt de huid open, en de zon weerkaatst zo fel in het water, dat men er op volle dag onmogelijk kan werken. Bij goed maanlicht werkt men dan ook gaarne 's nachts.

EIGENAARDIGHEDEN BIJ HET GEVEN VAN VOORNAMEN.

Aan tweelingen geeft men gaarne namen, die op elkander gelijken, en men weet hierbij zeer aardige variaties te maken. Zo zijn er tweelingen genaamd Hilario Mario en Hilaria Maria; Ramon Eduardo en Ramona Eduardita; Carmen en Carmita.

Een verschijnsel, dat ons te enen male vreemd is, bestaat in het benoemen van kinderen naar kerkelijke feesten, of naar aanleiding daarvan. Een kind op Kerstmis geboren noemt men Natividad (Geboorte), of Encarnacion (Menswording), of Pastola (n.a.v. de herders). Verder ontmoet men nog Epifania (Driekoningen), Pascual (Pasen), Concepcion (Maria Onbevlekte Ontvangenis), Transfiguracion (Gedaanteverandering), Lourdes, Trinidad (Drievuldigheid), Purificacion (Maria Zuivering), Asuncion (Maria Boodschap), Candelaria (Maria Lichtmis).

Ietwat geestig doen de vergissingen aan, die men maakt bij het geven van heiligennamen. Zoals bekend, is dé methode om een naam voor het kind te zoeken, dat men de Bristol kalender opslaat. Maar niet iedereen is zodanig thuis in de termen van de hagiobiografie, dat hij titels en soortnamen van eigennamen kan onderscheiden. Het gevolg is, dat bijvoegingen als Bisschop, Paus, Aartsengel, Heilige, Martelaar en Belijder dienst gaan doen als voornamen. Men ontmoet op Bonaire; Celestino Papa, Leon Papa, Federico Pontifex, Genaro Obispo, Gabriël Archangel, Santa Nicasia, Pedro Martyr, Antonio Confessor, Felipo Neris, Bergamo.

KLEIN-BONAIRE.

Een plat schedelvormig eilandje, dat nauwelijks boven de zeespiegel opreist. Het heeft slechts 6 km.² oppervlakte. Het heeft geen bewoners noch wegen. Er staan enkele formidabel dikke muren op, van opeengestapelde steenblokken, en er is een klein geel huisje, dat van de Plaja uit te zien is, maar niemand woont erin. Alleen als er geiten moeten worden gejaagd, verblijft men er een paar dagen.

In het Westen zijn nog de ruïnes van een gewezen quarantaine-gebouwtje te zien. Op een paar andere plaatsen staan nog de muren overeind van wat eens slavenhutjes waren, precies een manslengte groot. Om het eilandje heen lopen lijkt een klein kunstje, maar dat kost u toch vier uren en een paar schoenen.

Middenop staan wat bomen en de Oostzijde is begroeid met mooie olijven. Daar zijn ook goede stranden, maar vanwege de uitgestrekte koraalvelden, kan men er slechts op enkele plaatsen met een bootje landen. Het Zuiden heeft een binnenwater, waar reizigers en andere vogels een vrijgevochten land hebben. Ook daar zijn eens zoutpannen geweest.

De hele Westkust is evenals de vlakke delen van het grote Bonaire één koralendijk.

ALOË.

De aloë is een van de producten, die bij tijd en wijle veel geld opbrengen. Het wordt geplant, en is dan na twee of drie jaren rijp om geoogst te worden. De dikke vlezige bladeren worden afgesneden en in schuin-aflopende lektroggen gelegd. In acht minuten loopt het sap eruit en wordt opgevangen in petroleumblikken.

Daarna wordt het sap overgegoten in een grote ketel en gekookt. Als die kwalijk riekende brei een bepaalde dikte bereikt heeft, wordt hij met een reuzen paplepel overgegoten in kisten, waarin hij stolt tot een pekachtige zwarte massa. De kisten worden naar Amerika gezonden, waar de aloë voornamelijk voor geneeskundige doeleinden verwerkt wordt.

De prijs varieert nogal. De snijders en snijdsters worden per blik uitbetaald, en brengen het tot twee à drie blikken per dag. Een kist aloë kan soms 100 gulden opbrengen.

Het volk noemt de plant sintebibu, een verbastering van semper bibu, altijd levend, omdat hij ook bij de ergste droogte nog goed blijft. De aloë van Bonaire schijnt van betere qualiteit te zijn dan die van elders.

HOUTSKOOL.

Er zijn tijden geweest, dat houtskool goed geld opbracht, maar de handel erin gaat achteruit. Men kookt steeds meer op petroleumstellen. Alleen gedurende de oorog, leefde het weer op.

Het branden van houtskool is moeilijker dan het zich laat aanzien. Bomen worden geveld, de takken afgehakt en keurig in elkander passend opgestapeld tot een platte gelijkbenige driehoekige stapel, en daarna met bladeren bedekt. De top van de stapel heeft een opening en is naar de windkant gekeerd. Daar wordt de stapel aangestoken en blijft dan drie dagen lang smeulen.

Het ligt geheel aan de kundigheid waarmee het hout wordt opgestapeld en bedekt, of het branden gunstige resultaten oplevert. Een onervaren brander kan het overkomen, dat hij na de bepaalde tijd het geval openmaakt en niets dan as vindt. De houtskool wordt in zakken gedaan en vooral naar Curaçao verkocht.

NIEUWE WEGEN.

Op Bonaire wordt momenteel gewerkt aan de uitvoering van nieuwe wegen. Het werk vordert niet snel, daar de steenbreker een beetje „wabi" schijnt te zijn.

De arbeiders verdienen per dag ƒ 14.— (zonder kinderbijslag). Het uitvoeren van werken op Bonaire heeft het voordeel, dat men niet buiten het eiland moet vertrekken om werk te zoeken. Het verdiende geld make men echter niet op bij een simadam, zoals er nu verschillende worden gehouden in de laatste dagen.

De volgende week

Het kan interessant zijn om op het einde van de week de afgelopen week nog eens te overzien, doch wat heeft het voor nut, we zouden U toch maar lastig vallen met dingen die U reeds lang weet lang weet en onze beschouwingen zouden niet Uw aandacht boeien. Laat ons eens profeet zijn.

We gaan schrijven niet over de afgelopen week, doch over de komende week. De volgende week is het de lijdensweek, het zal stil zijn op de straten op Goede Vrijdag, de kerken zullen vol zijn, de mensen lopen in het zwart of wit. De eigen geest zal er zijn, zoals altijd, doch het zal ook een week zijn vol politiek rumoer. Dinsdag is het een April en zonder grappen dan wordt de Staten geopend. De Gouverneur houdt zijn troonrede, het zal de laatste zijn in deze vorm?

De inhoud van zijn speech zal stof tot conversatie geven, want mijnheer van de Walle in zijn tijd, was wel zo naïef om te zeggen dat er geen belangstelling was voor de politiek op Curaçao doch hij vergiste zich daar hij afging van het feit, dat er slecht een paar mensen naar de vergaderingen van de Staten kwamen terwijl er ook maar een paar mensen naar de vergaderingen van de tweede kamer komen. Een vreemde conclusie, op een verkeerd punt van uitgang.

Wat zal de inhoud zijn?

We zullen horen van het voorstel van 19 Februari, enige verdere punten zullen misschien bekend worden, want als de regeringspersdienst er over spreekt in zijn blad, dan natuurlijk een Gouverneur van het betrokken gebiedsdeel ook. De plannen voor de huizerbouw op gorte schaal zullen bekend worden, met de mooie kantoor plannen en ook het brugplan zal concreet voor ons komen.

Wat de sociale wetten betreft er zal gerefereerd worden naar de wetten als de vacantiewet, de nieuwe ouderomswet en de kinderbijslagwet?

De dollarquaestie komt natuurlijk naar voren, daar er weer verlangens zijn om een commissie naar Nederland te zenden.

Bij het onderwijs zal er gesproken worden over het ambachtschool onderwijs, dan dit in de rede van 20 December jl. werd aan bevolen en de steun daar voor nodig natuurlijk moet volgen.

Reclassering zal op de begroting geplaats worden natuurlijk. De post die vroeger bijeengetrokken is om militaire uitgaven te kunnen overzien zal een geheel ander beeld tonen, daar we nu weten dat de rijkstroepen weer de zorg voor Curaçao op zich genomen hebben.

Het salaris van de nog niet benoemde gezant in Den Haag zal bekend worden, zou het even hoog worden als die van zijn collega uit Suriname? Zijn taak en macht moet natuurlijk ook nog omschreven worden.

De pers is benieuwd wat er voor nieuwe voorlichtingsorganen geschapen zullen worden.

Aangaande de quaestie van het instellen van vertrouwensmannen nog op de staatsregeling, zoals die nu van kracht is, valt er misschien een landsverordening te verwachten, waarbij uit kracht van die staatsregeling een dergelijke instelling als een college van vertrouwensmannen getracht wordt een wettelijke basis te geven.

De in de staten nu wel behandelde decentralisatie, die we kennen sinds het ontwerp van de commissie Oppenheim, zal nadat de Staten hun opinie gaven, wellicht ook een punt van bespreking uitmaken.

Het overzicht van het afgelopen jaar zal gewagen van de Caraïbische commissie van de Parlementaire commissie, van het bezoek van de Gouverneur aan Nederland. Een neutrale houding in zake de politiek van buitenlandse mogendheden zal effectief bewezen kunnen worden.

Een nieuwe armenwet zal worden aangekondigd, aangepast aan de modern nieuw gegroeide toestanden.

ONS KONINKRIJK

„KAREL DOORMAN" GAAT OP BEZOEK.

Het Nederlands Vliegtuigmoederschip „Karel Doorman" zal op invitatie van de Britse Admiraliteit een officieel bezoek brengen aan Londen van 14 tot 19 April as. Gedurende deze bezoek zal Admiraal C. C.L. Helfrich, Commandant van de Nederlandse Marine, een chèque ontvangen van de Britse Marine voor de fonds voor herplanting van bomen op het eiland Walcheren. (Aneta, 28.3).

ZOMERFESTIVALS.

Dit jaar zullen er Zomerfestivals gehouden worden te Amsterdam en Scheveningen. Er zullen veel orkesten, toneelstukken en opras worden opgevoerd; ook door buitenlandse artisten. Het Kurhaus zal gelijk voor de oorlog het middelpunt worden van het Nederlands muziek. Het B.B.S.-Symphonie Orkest zal een concert geven te Scheveningen. Aneta, 28.3).

LEGER DES HEILS.

Generaal Albert Osborn, die verleden jaar gekozen werd tot leider van het internationaal Leger des Heils, wordt met Pasen in Nederland verwacht. (Aneta, 28.3).

DUITSLAND BRON VAN SMOKKELHANDEL.

Men heeft ontdekt, dat te Aken enkele millioenen valse textielpunten gedrukt zijn. Duitsland bleek de bron te zijn van een groot smokkel- en vervalsingscomplot, waarvan de Duitsers, de expolitieke deliquenten en de naziegezinde Nederlanders lid waren. Waarschijnlijk is het een ondergrondse beweging die het Nederlandse distributie-apparaat tracht te ontwrichten. Er zijn reeds talrijke arrestaties verricht en er zijn nog 50 nieuwe te verwachten. (Aneta, 28.3).

VLEESSMOKKELAARS.

In het Zuiden van Nederland zijn massale arrestaties van vleessmokkelaars. Meer dan 100 personen zitten reeds achter het slot en grendel en nog minstens 100 arrestaties zijn te verwachten. (Aneta, 28.3).

PRINS BERNHARD DANKT.

„Gaarne wil ik, mede namens mijn vrouw, een woord van hartelijke dank spreken tot allen, die hij de geboorte van onze dochter blijk hebben gegeven van hun medeleven en sympathie", aldus sprak gisteravond Z.K.H. Prins Bernhard over beide zenders.

Wij ontvingen zovele brieven en telegrammen met gelukwensen, dat het helaas ten enenmale onmogelijk was deze alle schriftelijk te beantwoorden.

Een bizonder woord van dank wil ik richten tot de estafettelopers en motorrijders, die zich de moeite hebben getroost, om, ondanks de felle koude, de gelukwensen van dikwijls zeer ver afgelegen plaatsen aan ons over te brengen.

Meer dan 5000 telegrammen werden gedurende de eerste dagen na de geboorte op Soestdijk bezorgd en het aantal brieven is nog groter.

U kunt er van verzekerd zijn, dat alle sympathiebetuigingen en alle geschenken en bloemen, waarmede U ons op deze dag hebt willen verblijden, voor ons een blijvende en kostbare herinnering zullen zijn aan de geboortedag van onze jongste dochter, die het uitstekend maakt en een bij middelpunt in ons gezin vormt".

MARIA-CONGRES.

In Maastricht zal binnenkort een Mariacongres gehouden worden, waartoe vele theologen zullen worden uitgenodigd.

ARUBA ONTVANGT HET CURAÇAOS PHILHARMONISCH ORKEST

Naar wij van de zijde van het Bestuur van de Arubaanse Kunstkring vernemen, is het thans zeker, dat het Curaçaos Philharmonisch Orkest onder leiding van den Heer R. Boskaljon, naar Aruba zal komen om daar een tweetal concerten te geven.

Reeds kort na het oprichten van de Kunstkring op Aruba werd van verschillende kanten de wens geuit het bestaande orkest op ons zustereiland uit te nodigen, doch het plan stuitte telkens af op verschillende bezwaren, die thans, dank zij de medewerking van de Overheid, opgelost zijn. Zijne Excellentie Gouverneur Kasteel heeft er in toegestemd, dat de 40 orkestleden per Hr. Ms. „Van Speyck" naar Aruba vervoerd zullen worden, terwijl ook de terugreis naar Curaçao op dezelfde wijze zal geschieden.

Op Zaterdag 5 April as. des namiddags zal de „Van Speyck" te Oranjestad arriveren. Op het programma staan een gala-concert en een volks- en gecombineerd jeugdconcert. Op beide avonden zal als soliste optreden de vermaarde Venezolaanse pianiste **Emma Stoppello** met het pianoconcert van Serge Bortkiewicz. Dit concert, dat zij enige tijd geleden ook te Curaçao ten gehore heeft gebracht, zal Emma Stoppello spelen met begeleiding van het Curaçaos Philharmonisch Orkest.

De terugreis naar Curaçao is bepaald op Maandagmorgen 7 April.

De Arubaanse Kunstkring zal als gastvrouw optreden en haar bestuur heeft de plannen gereed om de Curaçaose gasten een zo prettig mogelijk verblijf op Aruba te verzekeren.

Een echter nog niet geheel opgeloste moeilijkheid is het huisvesten van de gasten. De 40 orkestleden (waaronder enige dames) moeten grotendeels tot Maandagmorgen 7 April bij particulieren worden ondergebracht, daar de beschikbare hotelaccomodatie op Aruba in deze helaas te kort schiet. Reeds hebben vele Kunstkringleden en verdere belangstellenden zich aangeboden een of meer gasten in hun huis op te nemen. Mochten onder onze lezers zijn, die alsnog plaats hebben voor Curaçaose musici, dan verzoeken wij hen zich te wenden tot een der Bestuursleden van de Arubaanse Kunstkring, alwaar ook lijsten met de namen van de Oorkestleden ter inzage zijn.

Wij hoppen binnenkort nog nadere biezonderheden te kunnen vermelden over dit voor Curaçao en Aruba belangrijke muzikale festijn.

Eerste auto op Saba.

Er is een grote opschudding onder bevolking van Sana ontstaan door de aankomst van de eerste auto een jeep, die zo maar tegen de bergen op loop, de kinderen die kunnen lopen als klipgeiten trachten het modern vehikel bij te houden. De mensen komen hun huizen uit en staat hoofdschuddend te kijken: „Saba wordt modern". Het is mogelijk een auto te gebruiken daar men de trappen tussen de Baai en de Bottom heeft veranderd in een effen weg. Bottom Windwardside zal ook wel kunnen.

SPORT

K.S.C.

Voetbal Zaterdag 29 Maart — Ecuador — K. N. S. M.

Zondag 30 Maart 10 uur Dos Caminos — Neptunus; 16 uur D.B.O. — de Ster.

Korfbal Schijndeldag op Pietermaai Defilé en wedstrijd Bito — Yes; Tennis Bargebad: wedstrijd UVO.

NIEUWS VAN OVERAL

AAN ONS DE TAAK.

Uit de nagelaten geschriften van den Jongeren-commissaris J. Robert, ontlenen wij de volgende cri de coeur:

Er is en wordt in de wereld hard gewerkt aan de afbraak van de democratische vrijheden der mensheid.

De bacil van de verabsolutering vermeerdert zich nog steeds, de warrelwinden van drogredenen benemen allerwegen het uitzicht en de devaluering van de begrippen gaat gestadig verder.

Kan men volstaan met alleen in de hogere regionen de begrippen der democratie duidelijk te stellen en ernaar te leven als in de massa een volkomen vervreemding ontstaat en ze mede daardoor een gamakkelijke prooi wordt van totalitaire systemen?

Moet het niet veel meer zo zijn, dat juist in de onderste en breedste lagen van de maatschappij het hardst gewerkt moet worden?

Geldt dit trouwens in het biezonder ook niet voor de godsdienstige waarden?

En men kan zich afvragen, of **hier het terrein van de politiek niet te begrensd is.**

Blijft men dan niet te veel in het kader van een electorale machine. In het biezonder de jongeren zijn van mening, dat het werk gedaan door hen, die geroepen zijn onze beginselen in de practische staatkunde in de diverse vertegenwoordigende lichamen te verwezenlijken, niet vruchtpaar zal kunnen zijn, wanneer niet daarnaast ook in de onderste regionen gewerkt wordt aan de doordringing van de maatschappij met onze principen.

De jonge katholiek van na de oorlog is bereid de geest van het verzet, zoals zich dat in ons land heeft gedemonstreerd, niet te laten ondergaan, maar in die geest steeds te blijven werken aan de verbetering van de wereld ook al zouden de tegenstrevende krachten van een beangstigende sterkte blijken te zijn.

Hij wil en kan het best zijn Christelijk ideaal beleven, wanneer er mogelijkheden zijn om in zichzelf gestalte te geven aan de Christelijke beginselen.

Vanzelfsprekend gaat dit veel verder, dan strikt politieke actie. Komend op het terrein van het sciale en culturele, zullen wij er de bestaande jeugdorganisaties en sociale verenigingen vinden.

Het is haar en onze taak allen te doordringen van het besef, dat wij in de ontstellende afbraak der culturele waadden en in de sociale ontreddering de massa dienen te doordringen met ons Christelijk optimisme.

De na-oorlogse jeugd is radicaal, zowel in het slechte als in het goede. Die het goede willen, zoeken naar vormen, welke hun activiteit richten. Zullen de jongeren, die kans krijgen?

Zullen ze de Partij kunnen maken tot een vooruitstrevende macht, die het openbare leven zal omvormen naar de normen van het Christendom?

Mogen al die jongeren, wier activiteit in andere organisaties danin de politieke ligt, ons goed verstaan en tezamen met ons het grote werk ondernemen. Het is zekere, dat die mannen, welke in ons politiek stelsel de zwaarste lasten dragen, vertrouwen in ons stellen en verwachtingen van ons hebben.

Minister Gielen maanden de jongeren aan, om de geest van het verzet te handhaven. Blijft strijden tegen het kwaad, zelfs al zou de strijd zonder uitzicht schijnen.

En onze minister-president zei in zijn Nieuwjaarsrede: „Moge 1947 het jaar der jongeren worden".

Aan ons jongeren de taak.

„De Opmars".

RADIO-MOSKOU, BELANGRIJKE FACTOR IN ZUID-AMERIKA.

Washington dient van repliek.

Een steeds belangrijker wapen in de strijd der Zuidamerikaanse communisten vormen de radionieuwsdiensten van Moskou, die geheel geïnspireerd zijn door de communistische dagbladen in Zuid-Amerika. De communisten vinden de Latijns-Amerikaanse uitzendingen van Moskou volkomen normaal; ten slotte hebben ook de Verenigde Staten hun propaganda-uitzendingen voor Zuid-Amerika en voeren zij uit hun diplomatieke en consulaire vertegenwoordigen een actieve propaganda voor de democratische levensvorm en de „American style of life".

De Russen interesseren zich biezonder voor de Slavische minderheden in verschillende Zuid-Amerikaanse landen. Russische agenten organiseren onder deze mensen culturele clubs, in Uruguay, Chili, Argentinië en Zuidelijk Brazilië voornamelijk voor de daar wonende Polen, Litauers, Bulgaren, Serven en Russen. In Uruguay zijn 23.000 genaturaliseerde Slaven en 25.000 die op naturalisatie wachten. Een aantal van 48.000 mensen op een bevolking van twee millioen mag een druppel in een emmer lijken, maar als ze goed georganiseerd en geïnstrueerd zijn, kunnen zij grote invloed verwerven. Er zijn 531.000 Russen, Bulgaren en andere Slaven in Argentinië, het dubbele van het aantal Duitsers. De Servische minderheid in Chili is klein, nauwelijks meer dan 2000, zeer rijk en industrieel sterk en beslist anti-Russisch. Shevelev, hoofd van de Sovjet-handelsdelegatie in Argentinië, is de organisator der Slavische beweging tot behoud van de Slavische cultuur. In Chili is het de handelsattaché der Sovjet-ambassade, Sjekolof, die actief werkt onder de Polen, Wit-Russen en, na Hitler's nederlaag, ook onder de Duitsers.

Sleutelposities.

Wat de Amerikaanse zakenwereld in het biezonder verontrust, is het feit, dat de communistische ideologie daar juist de meeste aanhangers tracht te winnen, waar Amerikaanse concerns gevestigd zijn: vleesconservenindustrie, olievelden, kopermijnen. Zeer duidelijk formuleren de comunistische leiders in de verschillende landen hun doel als „uitdrijving van het Amerikaanse kapitalisme". Waar de kapitaalsinvestering der Verenigde Staten in Zuid-Amerika in totaal circa 2500 millioen dollar bedraagt, kan men de Amerikaanse belangstelling voor de communistische activiteit in Zuid-Amerika begrijpen.

Als voorbeeld van de propagandamethoden der beide machten tegenover elkaar diene, dat de Amerikanen in het oliecentrum van Barcelona in Venezuela moderne woningen voor hun arbeiders bouwden. Maar de communistische partij waarschuwde hen, deze niet te betrekken, want de vensterluiken en de deuren hielden frisse lucht buiten, de electrische leidingen overhitten de gebouwen en het chloreren drinkwater diende om de vrouwelijke vruchtbaarheid tegen te gaan! De onontwikkelde, eenvoudige arbeider slikt deze propaganda en de moderne, technisch geschoolde Amerikaan staat machteloos tegenover dit wantrouwen.

(Volkskrant)

CURAÇAO

VERPLICHTE VACANTIE-REGELING.

Nieuwe sociale wet.

Zijne Exc. de Gouverneur diende een vacantiewet in. Ziet hier „de momorie van toelichting:

„Vrij algemeen wordt aanvaard, dat naast de rust op Zon- en feestdagen, een jaarlijkse periode, gedurende welke hij zich psychisch en physiek kan herstellen, voor den arbeidenden mens aanbevelenswaardig is.

In dit Staatsdeel kennen de meeste werkgevers aan hun personeel jaarlijks vacantie met behoud van loon toe.

De overtuiging, dat de Overheid de spontaan gegroeide gewoonte kan sanctioneren, werd versterkt door verzoeken, welke ondergetekende bereikt hebben, om regelend op te treden, zodat zodanige vacantie algemeen worden zal.

Het feit, dat er thans in dit Staatsdeel gebrek is aan werkkrachten, is geen reden bedoelde ontspanning op te offeren; in biezondere gevallen kan ontheffing worden verleend tegen een geldelijke compensatie voor belanghebbenden.

Uiteraard zal overigens deze verordening met de vereiste lenigheid dienen toegepast te worden. Ondergetekende denkt hierbij in de eerste plaats aan de bouwbedrijven, die thans zoveel als de aanwezigheid van werkkrachten en materiaal het mogelijk maken, den heersende woningnood helpen oplossen en daartoe zelfs veelvuldig nog op Zondag arbeiden. Ten aanzien van de jaarlijkse vacantie zal, zolang de huidige woningnood duurt, bij Besluit ontheffing worden verleend, terwijl de betrokkenen als compensatie evenzoveel dagen extra loon zullen ontvangen als zij anders vacantie zouden genoten hebben."

Het is wederom een vooruitgang van onze sociale wetgeving.

Naar we menen heeft vooral de vereniging voor kantoor en winkelpersoneel Sceom ook reeds jaren een actie gevoerd voor een vacantie-regeling.

Ten overstaan van de noodzaak van arbeid op Zondag in de bouwbedrijven zijn we niet van hetzelfde gevoelen als de Gouverneur, dit werken op Zondag is dikwijls naar een individueel ondernemen, dat toch niet de woningnood oplost.

Overwerk zou meer oplossing brengen dan het werken van twee of drie aan dit huis en aan dat huis, waarbij niet de vlotheid van de arbeid aanwezig is, als die waarbij men met volle kracht machinaal bouwt.

BEKENDMAKING.

Uitreiking werkboekjes.

DE DIRECTEUR VAN HET DEPARTEMENT SOCIALE EN ECONOMISCHE ZAKEN.

Maakt hierbij bekend dat per 8 April a.s. een aanvang wordt gemaakt met de uitreiking der „WERKBOEKJES" als bedoeld bij artikel 3 van de „Landsverordening tot inschrijving van arbeidskrachten 1945".

Arbeiders **werkzaam** bij werkgevers gevestigd in het **stads**district moeten hun werkboekje afhalen op het Departement Sociale en Economische Zaken, Scharlooweg no. 76 alhier, op de hieronder vermelde dagen.

Aan alle andere arbeiders, zullen de werkboekjes worden uitgereikt op nader bekend te maken dagen.

Teneinde de uitreiking vlot te doen verloopen zullen de werkboekjes als volgt worden uitgereikt:

Arbeiders wier naam begint met de letter;

A. B. C. of D.	van 8 t/m 12 April 1947
E. F. G. of H.	„ 14 t/m 19 April 1947
I. J. K. of L.	„ 21 t/m 26 April 1947
M. N. O. of P.	„ 28 April t/m 3 Mei 1947
Q. R. S. T. of U.	„ 5 t/m 10 Mei 1947
V. W. X. Y. of Z.	„ 12 t/m 17 Mei 1947

De prijs van het werkboekje bedraagt voor:
Arbeiders van Nederlandsche nationaliteit f. 0.50
Arbeiders van vreemde nationaliteit f. 1.—
Dit bedrag bij ontvangst van het betreffende werkboekje te betalen.

2-1

„DE GROENE" EN DE VASTENBRIEF.

Bij het openslaan van „De „Groene" van 22 Februari wordt het oog meteen getrokken naar de „politieke" prent: Koos Vorrink plakt het ontwerp beginselprogram van de P. v. d. A. aan een reclamezuil en naast hem een caricaturale bisschop de Vastenbrief aan dezelfde zuil.

Weer eens een insinuatie aan het adres van onze Bisschoppen, aan wie politiek verweten wordt. Van N.S.B.-zijde werd indertijd zoiets verwacht, van de Waarheid thans ook. En de Groene? Och, zij gaat heel vlot de laatstgenoemde kant op. In een artikel naast de prent komt het blad op de uitdrukking „stalen gordijn", dat hangt over een groot deel van de landen, die onder de heerschappij van Rusland leven en onder diens invloed, een uitdrukking in dezelfde Vastenbrief door het Episcopaat gebezigd. En dan komt de wijsheid van „De Groene":

„Het gaat er nu maar om dat scherm-in-de-geesten op te halen, het wederzijds wantrouwen zoveel mogelijk weg te nemen. Daarvoor is nodig: toenemend contact, toenemend begrip."

Voor een toenemend begrip van het communisme deed „De Groene" beter de Vastenbrief der Nederlandse Bisschoppen eens goed te bestuderen.

„de Opmars"

-: Curacaose Herinneringen :-

Middag.

Wanneer de eerste slag van twaalven over mijn stadje klinkt, gaan alle deuren van alle kantoren, gaan alle poorten van alle scholen open, toeteren en grommen alle auto's en alle straten en pleinen zijn vol als New Yorks Midden-Broadway, als Den Haags Spuistraat, als de oude Blaak van mijn oude Rotterdam. Dan is mijn Willemstad mijn Metropolis.

Dat zijn de verkeersagenten op hun bedaakte voetstukken de heersers over de stromen.

Maar een kwartier later is het stadje leeg en warm. De parkeerplaatsen zijn verlaten. De deuren der Gouvernements-gebouwen gesloten. En fort Amsterdam, Antillisch binnenhofje met Gouverneurshuis en Protestantse kerk als aardige sluitstukken, ligt leeg en weemoedig te braden in de loodrechte hitte.

Als Pieter Pot dan door zijn stadje gaat, dan worden zijn herinneringen herboren, zijn herinneringen aan wat hem het liefst van Holland was: de dode, oude stadjes, die ook zo stil, die ook zo weemoedig, die ook zo van God en de mensen verlaten kunnen zijn. Aan Harlingen en Heusden, aan Vianen en Vollenhove, aan Ootmarsum en Oudewater, Zaltbommel en Zierikzee, zulke steedse dromerigheid die heb ik altijd fascinerend, romantisch en geheimzinnig gevonden. Ieder het zijne. En voor den jongen Pieter waren de dooie stadjes het allermooiste van Holland. Vooral als er wallen en bomen en poorten bij waren en een breder rivier met verre geluiden van het water en van de dorpen aan de overzij. Trage boten. En het ruisen van de wind.

Zo kan het, maar dan in het tropische, ook in Willemstad zijn. Vooral als de zon het hoogst staat. Want in de avond worden alle gramofoons en alle radio's wakker en dan is dit half West-indische en half Hollandse stadje niet zo dood dan het schoon in zijn weemoedige stilte kan zijn, zoals IJsselstein en Dokkum en Hulst en Sloten...... weet U nog?

Tussen half één en twee uur dan is alles leeg bij ons. Het kleine plantsoen met zijn lege, stenen banken. De brede villawegen waar de mensen achter, in de schemerige koelte, rond de tafel zitten. De steedse stegen en kaden met wat slapende mannen op de stoepen en vrouwen die een sigaret roken bij hun mand met oud lekkers en verschrompelde vruchten.

Tussen half één en twee uur zijn de meeste winkels gesloten: de straten staan met dode ogen. En de winkeliers die hun zaken open houden weten niet waarom zij dat doen. Zij hangen tegen hun deurposten of lezen het vroege middagblad en knikken bedachtzaam en automatisch tegen den eenzamen wandelaar in de lege stad.

In een lange eenzame straat staat het ongunstige hotelletje te blakeren in de zon. In de kleine voortuin staan wat lusteloze palmen, die nauwelijks bewegen op het zuchtje wind. Venezolaanse meisjes hangen weggezakt in rieten stoelen, een zeeman die hier vertier kwam zoeken, staart wezenloos in zijn glas bier. Dan staat hij op, gooit een dubbeltje in de gleuf van het nikkelen muziekspul en plotseling davert een rumba door de eenzame straat, die de meisjes uit haar slaap wekt. Voor de grote witte bioscoop staan kleine zwarte jongens en kijken naar de al te kleurige platen van Buck Rogers en dr. Fu-Manchu. Zij weven — als alle kleine jongens in alle kleine steden — schone spannende en edele verhalen rond de platen en kleurenfoto's.

In de brandende zon gaat traag de brug open. Maar niemand wacht voor de hekken en het tokkerende bootje dat de grootste drukte pleegt op te vangen en voor twee centen U naar Otrabanda brengt, blijft werkeloos liggen aan de Poenda-zijde. Traag komt een klein passagiersschip binnenglijden, dat van de verte en verre van vreemde landen spreekt: „Presidente Trujillo Santo Domingo" Dan draait de brug weer dicht en gaan de hekken langzaam omhoog. Maar er is niemand om over de brug te gaan. De verkeersagent krijgt er slaap van. Zijn witte handschoenen kleven aan zijn vingers. Hij veegt zich het zweet van het voorhoofd en staart het bootje na, dat naar het vreemde land van den duisteren dictator gaat met trots, diens naam op zijn flanken.

En Pieter gaat door de stilte, de hitte, de eenzaamheid, ten Potse bovenhuize: zestien moeizame, trage en hoge stenen treden op naar de middagzoen zijner Pieternella en de dampende schalen op de witte tafel.

De man is moe in de middag. Alle mensen zijn moe in de middag. Heel Willemstad is traag en saai en kleverig van vermoeidheid in de middag. Dit is het dode punt in het dogelijkse leven van een schijndood stadje. Waarom mag ik nu niet mijn kleren afwerpen en onder de douche gaan staan en heerlijk slapen gaan? Waarom moet ik de zestien treden weer af? Langs de soezerige, uitgezakte meisjes van Venezuela. Door de lange lege straat. En weer werken? Waarom mag een man in Willemstad als de zon haar hoogste trans beklommen heeft niet doen als de dieren des velds en verzaligd zijn ogen sluiten op de brandenle leegte van zijn stadje en van eijn dagelijkse leven?

Emmastad.

Van Willemstad begon de historie van Curaçao. Zijn oude kleine straten doen verhalen in Spaanse tongval en de gele hoge muren van zijn eeuwenoude Synagoge fluisteren vroom, van wie, uit Portugal geweken, op dit stukje aarde in zee zijn gestrand en er de gemeenschap stichtten die nog hun stempel,

hun sporen en hun trotse namen draagt.

Doch de Emmastad is de grote victorie begonnen, die nog geen kwart eeuw het nieuwe en ongekende welstand kwam brengen; het lied van de arbeid, de geur van olie, zilveren tanks, zwarte fabrieken, vriendelijke villaatjes op de heuvels en lange diepe tankers die de baaien binnenvaren uit Venezuela en die de havens uitglijden naar alle landen der wereld. Vroeger waren het de witte schoeners en de blanke barken die uitzeilden met waren voor Zuid-Amerika en voor de kleine, vreemde staten der Caraïbische Zee: Venezuela, Columbia, Haiti, Santo Domingo, Puerto Rico en Cuba.

Nu is die handel er nog en ook de Amerikaanse toeristen werpen hun dollars in de bedrijvigheid winkelende kasregisters van de Curaçaose winkels met hun exotische namen: la Casa Amarilla, El Globo, Bombay, El Louvre. Maar de grote, de heel grote, de ongelofelijke grote welvaart is door de olie gebracht, die aan tienduizend mensen werk geeft en aan drie maal tienduizend mensen een levensbestaan.

Emmastad is ons olie-stadje. Een vriendelijk en heel uitgebreid villadorp. Een Caraibische versie van Bloemendaal; Wassenaar in het Antillische.

Van Willemstad komt Ge er met Uw eigen auto in twintig en met een truckje dat zes passagiers vervoert en veel stopt om reizigers in en uit te laten, in veertig minuten en Ge kunt ook met een tokke-takkerend bootje komen, dat U door de brede havens en tussen de grote schepen doordraagt naar een landelijke ladingssteiger ergens aan de bloemige zelfkant van de olie. Emmastad heeft zijn eigen leven. Zijn eigen club die „Assiento" heet, zijn eigen hotel; zijn eigen sfeer en geur en kleur, zijn eigen machtigaards en gewichtigaards; zijn eigen Verenigingen en zijn eigen Comité's; zijn aardige en zijn onaardige, zijn vlijtige en zijn knappe, zijn eenvoudige en zijn strevende mensen — net als iedere gemeenschap, net als Willemstad en Amsterdam en Parijs en Buenos Aires — maar dan natuurlijk op zijn specifiek Emmastads. Ik ben daar graag. Het ziet er allemaal zo vriendelijk en zo welvarend uit. Het doet je met zijn heesters en zijn bloemen, met zijn blonde kinderen en zijn welvarende mama's, met zijn scholen en zijn ijskoude biertjes op warme avondterrasjes zo aan huis denken, aan Holland en aan Europa. De enorme fabrieken en werkplaatsen en pijpleidingen en tanks vertellen een goed-Hollandse energie; de welgevulde ijskasten van goed-Vaderlandse, hartelijke gastvrijheid, de kinderen doen het oude hart van den ouden Pieter deugd: in hun haren en hun ogen is iets van de geuzen van het Gooi, van Groningen en het koele Holland.

Er is geestdrift in Emmastad. Geestdrift voor den arbeid, voor „de olie", voor de fabriek en voor de gemeenschappelijke zaak. Geestdrift voor het overweldigende Holland en voor de verbeten strijd om een nieuwe vrijheid. Emmastad is nieuw en fris en Nederlands. Willemstad is oud en bestoven en Curaçaos. Emmastad is een wereld. En Willemstad is een wereld. And never the twain shall meet. Op dat één kleine eilandje van ons...

(Oost en West).

OPROEPING:

tot een ieder, die als erfgenaam meent gerechtigd te zijn in de nalatenschap van Maria Elisabeth Adam, laatst gewoond hebbende op Curaçao en aldaar overleden op 13 Juli 1942 in den ouderdom van 86 jaar, om zich te vervoegen ten kantore van notaris Mr. A. A. G. Smeets aan het de Ruyterplein 1, met de bewijzen waaruit hun graad van bloedverwantschap tot de overledene blijkt.

De curator

H. A. M. Hehenkamp.

Politieke Poppenkast

Jan Klaassen en Prof. Romme.

Jan Klaassen: „Professor, mag ik U enkele vragen stellen voor „De Opmars?"

Prof. Romme: „Wel ja, een beetje poppenkast meer of minder komt er niet op aan."

Jan Klaassen: „Eerste vraag: Is het juist, wat de Volkskrant schreef, dat U tante Pollewop in Indië ontmoet hebt?"

Prof. Romme: „Inderdaad ik heb die dame ontmoet. Dat bericht uit de Volkskrant was juist, maar wat ze schreven over de kolen, die van de bon zouden gaan, dat was er helemaal naast."

Jan Klaassen: „Een andere vraag: Waarom is U in dit hete klimaat nooit gefotografeerd met een tropenhelm op?"

Prof. Romme: „Ik wenste me te onderscheiden van Excellentie van Poll."

Jan Klaassen: „Als ik zo vrij mag zijn op tante Pollewop terug te komen: was Uw eerste indruk, toen U haar zag, dat de Commissie-Generaal met haar uitgebreid zou worden?"

Prof. Romme: Neen, dat was mijn eerste indruk niet. Er zulleen geen dames in de Commissie-Generaal zitting nemen. Zij kunnen hoogstens haar echtgenoten vergezellen, zoals U toch genoeg in de pers gelezen zult hebben."

Jan Klaassen: „Mag ik U nog enkele vragen stellen? Hoe dikwijls is U in Indië op de gevoelige plaat vastgelegd?"

Prof. Romme: In totaal 836 keer, 27 maal alleen en 809 in gezelschap van anderen".

Jan Klaassen: „Hoe voelde U zich bij de grootse ontvangst, die U op zo veel posten bereid werd?"

Prof. Romme: „Als de schepper van het werkelijke Linggadjati."

Jan Klaassen: „Hebt u bepaalde belangrijke besprekingen gevoerd in Indonesië?"

Prof. Romme: „Ja, ik heb bepaalde belangrijke besprekingen gevoerd in „Indonesië"?"

Jan Klaassen: „Hebt u een bepaalde indruk gekregen van de huidige situatie?"

Prof. Romme: „Ja, ik heb een bepaalde indruk gekregen over de huidige situatie."

Jan Klaassen: „U is niet bereid bepaalde verklaringen af te leggen?"

Prof. Romme: „Ik ben niet bereid bepaalde verklaringen af te leggen".

Jan Klaassen: „Kunt u iets zeggen over het weer in Indonesië?"

Prof. Romme: „Ik hoop, dat het centrum van lage druk zich daar zal oplossen."

Jan Klaassen: „Mag ik U tenslotte vragen, of U tevreden bent over Uw reis?"

Prof. Romme: „Ik ben zeer tevreden, ik heb zelfs geld overgehouden."

Copywright „De Opmars".